

[Statsministeren]

sen den 5. november 1992 fra Udenrigsministeriet til Flygtningenævnet og Direktoratet for Udlændinge sendt til nævnets egen underretning og kun udleveret til ca. 50 nævnsmedlemmer. Herom er der redegjort i udenrigsministerens svar af den 25. november 1992 til Retsudvalget på spørgsmål nr. 94. Et eksemplar af rapporten blev i forbindelse med udenrigsministerens svar fremsendt til Retsudvalgets sekretær, så interesserede medlemmer kunne gøre sig bekendt med og gennemlæse rapporten.

Flygtningenævnet har oplyst, at rapporten blev udsendt den 23. november 1992 til nævnsmedlemmerne sammen med andet baggrundsmateriale. Det fremgik af fremsendelseskrirelsen til nævnsmedlemmerne, at rapporten efter Udenrigsministeriets opfattelse er fortrolig, men at Flygtningenævnets sekretariat med Udenrigsministeriets indforståelse ville udsende rapporten som baggrundsmateriale til de advokater, som repræsenterede asylansøgere fra Iran i de sager, som var berammede for nævnet. Endvidere fremgik det, at rapporten ville blive fremsendt til de pågældende advokater med pålæg om tavshedspligt i henhold til forvaltningslovens § 27, jf. udlændingelovens § 55.

Ved en beklagelig fejl fra Flygtningenævnets sekretariats side fik ikke alle advokater tilsendt den omhandlede rapport. Jeg har fået oplyst, at da fejlen blev opdaget, fik de advokater, som havde mødt for nævnet i den mellemliggende periode, ved skrivelse af den 4. februar 1993 tilsendt en kopi af rapporten med anmodning om bemærkninger inden 3 uger og med en tilkendegivelse om, at nævnet herefter ville træffe afgørelse i sagerne. Samtidig udsatte nævnet udrejsefristen indtil videre for de asylansøgere, som havde fået afslag på ansøgning om opholdstilladelse.

Jeg skal tilføje, at titlen på den omhandlede rapport har været på nævnets liste over baggrundsmateriale siden den 23. november 1992, og at denne liste er frit tilgængelig for alle mødende advokater.

Den således benyttede fremgangsmåde respekterer på den ene side forudsætningen for ambassadesamarbejdet i Teheran, så Danmark også fortsat kan drage nytte heraf; og på den anden side har den villet tilgodese hensynet til nævnsmedlemmernes informationsbehov og advokaternes adgang til rapporten, hensynet

til de involverede parter mulighed for at genkende og gøre sig bekendt med det foreliggende materiale.

Men som sagt er der sket en beklagelig fejl fra Flygtningenævnets sekretariats side, og denne oplysning synes jeg er det centrale i svaret på spørgsmålet.

Formanden:

Et svar må kunne holdes inden for 2 minutter, og jeg vil bede om, at det sker i fremtiden.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne takke statsministeren for et meget udførligt svar, og jeg anerkender fuldt ud de muligheder, der naturligvis kan være for, at der begås fejl i Flygtningenævnets administration.

Jeg synes på den anden side, at der er et principielt spørgsmål i den måde, hvorpå man videregiver materiale fra Udenrigsministeriet til Flygtningenævnet. Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren eventuelt vil sikre sig, at det fremover indgår i Udenrigsministeriets overvejelser, om det er god praksis at videregive materiale, som man er nødt til at fortrolighedsstemple og dermed gøre yderst vanskeligt tilgængeligt for advokater og andre interesserede.

Det er oplagt, når man læser udlændingelovens § 55, at dette er forbeholdt undtagelsestilfælde, og jeg har svært ved at se, at den pågældende rapport, som jo er et meget væsentligt grundlag for asylsager af denne type, kan opfattes som et undtagelsestilfælde.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Jeg vil gerne bekræfte, at håndteringen af den pågældende rapport giver anledning til, at jeg nu tager initiativ til en drøftelse med de pågældende ressortområders ministre med henblik på at undgå, at sådanne fejl sker i fremtiden.

Som det lå i mit svar, er det ikke den nuværende regerings ansvarsperiode, der her er tale om, men det udelukker og overflødiggør selv sagt på ingen måde, at vi skal forbedre sagsbehandlingen så godt, som det overhovedet er muligt. Så spørgerens initiativ og mit svar har givet grundlag for, at jeg nu vil tage en drøftelse med henblik på at sikre den bedst mulige sagsgang.